

**Rector Universitatis Rostochiensis Hinricus Dringenberg/ Hebraeae Linguae ...
Profess. Publ. ... Ad Exequias, quas Viro Clarißimo Dn. Petro Meiero, Phil. &
liberalium Artium M. ... Parentes ... paratum ibunt, Cives suos Academicos serios
studioseq[ue] invitat : [P.P. sub sigillo Rectoratus, ipso Dionysii die, i.e. 9.
Octobr. 1668]**

Rostochii: Kilius, [1668]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770475051>

Druck Freier Zugang

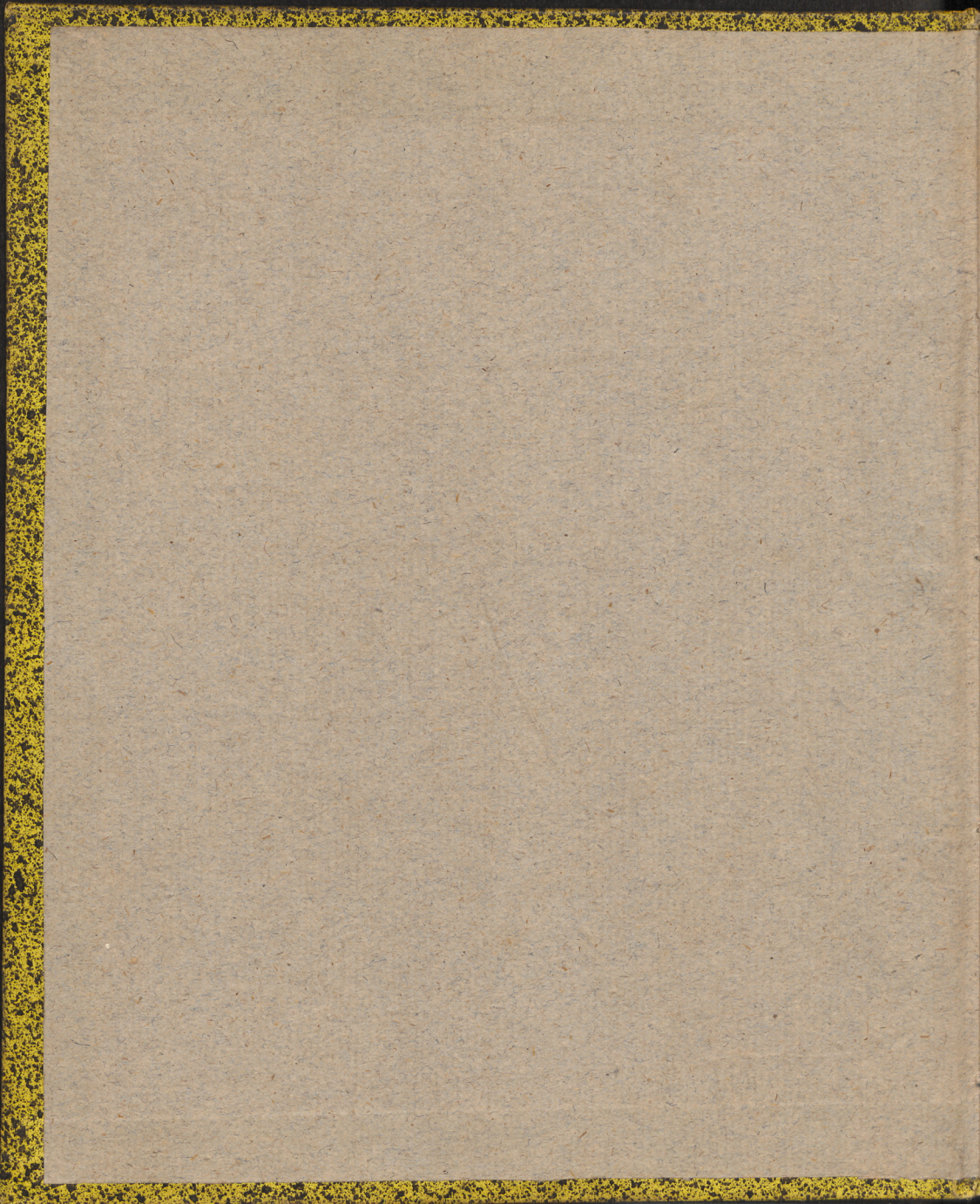
Dringenberg, H.,

in

P. Mejer.

Bostock, 1668.

52

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

HINRICUS Dringenberg

Hebreæ Linguæ, uti & Catech. Christ. Profess.

Publ. Facultatis item Philosophicæ

DECANUS;

Ad Exequias,

quas

VIRO Clarissimo

DN. PETRO
MEJERO,

Phil. & liberalium Artium M.

Filio suo charissimo,

lacrimis ac doloribusmersi

PARENTES

Hodiè horâ I. pomerid.

paratum ibunt,

CIVES suos ACADEMICOS

seriò studiosèq; invitat.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

R gravem profectio, & non minutam cernere apud sapientem Tragicum est orationem, ipsi ad cives suos REGI habitam; quâ in ceteris cum admirari eum impensè, tum etiam nimio opere queri videas, sic comparatum cum urbe *Cadmeorum* esse, uti mox in ipsâ illâ audire sit pæanas, clarissima lætitiæ argumenta; mox vicissim gemitus, certissimos calamitatum miseriarumq; indices. Enimverò ita eum inter cetera loquentem introducit *Sophocles*: πόλις νῦν μὲν θυμιαμάτων γέμει; νῦν δὲ παιάνων π καὶ σιναγμάτων. Nec videriverò debet, non nisi *Thebarum*, qui tum erat, statum depinxisse REGEM, sed respexisse quoq; ad conditionem generis mortalium, qualis ea & omni in loco fit, & omni omnino tempore. Sanè enim nunquam non ita vivitur, uti, cum aliquandò forte sit, quare gaudeas, tum è vestigio & antè, quam opineris, subsequatur, quod dolendi suppeditet, tristandiq; materiem. Scilicet ut mare inquietum est semper & stare nequit,

nequit, sic perpetuo fluxu ac refluxu feruntur hominum res, atq; hoc solum in iis certum est, quod nihil insit certi. Permutantur lætistristia, & si quid optatius quandoq; contigit, mox exterere illud dolor aliquis & casus suevit, qui pro hesternâ jucunditate, hodiè meram nobis propinet amaritudinem. Varia certè hujuscemodi, quibus mortales cotidie urgeamur, vicissitudinum capere documenta licet: Et in præsentipræcipuè occurrit, quod miram adserto conciliet fidem. Ecce enim PETRUS MEJERUS, Philosoph. M. juvenumq; Studiosorum eximium exemplar, quum vivus valensq; foret, quum ad summa quæq; cursu contenderet, strenuâq; ad virtutem grassaretur viâ; quàm incredibilem animi lætitiâ voluptatemq; eâ ex re percepisse credimus PARENTES OPTUMOS! Nunc cum tantas illi sibi spes & delicias ademptas, Filiumq; funeremersum intelligunt, ecce! mutatur rerum facies, animumq; implere luctu, faciem lacrimis rigare incipiunt, qui non ita pridem toti positi in gaudio erant. Hinc adeo de vitâ nos etiam nostrâ præsens locus commodum admonet: Quæ quàm caduca, quàm fragilis, quàm parùm sui certa sit, rùm elucet potissimum, cum floridissimis quibusq; & maximè integris adimitur. Nam cum incana capita, & longo senio inclinati viri decedunt, videntur illi jam confecisse spacium, esseque admoti ad lineam illam, ultra quam cursum porrigere sit nefas: at verò qui primâ aut adolescentente ætate, aut quæ jam maximè sui plena est, extinguuntur,

tingvuntur, multò hos quidem per naturam diutius vivere potuisse existimaveris. Quid DN. MEIERO nostro non quidem corporis habitu (quinon admodum firmus constansq; inerat) sed ætate florentius fuit? Et tamen, quod putare paucissimi poterant, jaceris jam, mortis resectus falce, relatusq; adeò in eorum est numerum, qui esse desierunt. Nempè nullam temerè sibi figi mors patitur legem; cui maturum etiam est, quod vix jam natum. Non tempus ullum, non personam respectat: ac sicut destinata est omnibus, ita ex æquo etiam omnibus incumbit. Ceterum nos jam nunc FUNCTI historiam compendio pertexemus. Natus is est Rostochii, currentis seculi annò secundò & quadragesimo die 27. Octobr. Patre quidem Viro honoratissimo atque integerrimo HEINONE MEIERO, Cive ac Negociatore primariò, ut & inter Rostochienses XVI. Viro æstimatissimo. Matre verò MARGARITHA Schröderß / sexûs sui Matronâ ornatissimâ. Avus paternus fuit HINRICUS MEIER, Civis atque Mercator Hamburgensis. Avia paterna CATHARINA von Brühlén. Avum maternum habuit PETRUM Schrödern / Civem pariter ac Braxatorem Rostochiensem: Aviam vero maternam ANNAM Schlorffs. Ut primum nato prospexerunt parentes providi de regeneratione, quâ coelestium contubernio, ceteroquin illo exclusus, adnumeraretur. Dein vero etiam eximiè probeq; educandum, quin initio studiis

studiis quoq; literarum adſuefaciendum curarunt. Statim proinde à teneris bonis artibus aſſuetus, futuræ ſapientiæ tyrocinia cepit, cùm publicorum in ſchola triviali, tùm privatorum Præceptorum diligenti opera fideliter in pietatis ac humaniorum literarum exercitiis eruditus. Jactis hoc modo in re literaria ſolidis fundamentis; anno 1658. menſe Majo, conſentientibus Parentibus ſuis Lüneburgum miſſus, inſpectioni curæq; Reverendi DN. HINRICI Haſelmann Verbi divini ibidem præconis fuit demandatus; quo moderatore per biennium Scholam Johanniticam frequentavit. Abſolutò bienniò ampliorem ſtudiorum mercatum in *Hildesheim* geſtiit viſitare; quo animadverſo haud impigrum ſuis ſtudiis adjecit calcar. Commoratus autem illic locorum, ſingulari Dei providentia, lautam quandam conditionem ſubiit, qua ipſa nutritus non leve ſumptuum compendium inſtituit. Certiſſima enim alebatur ſpe atquè fiducia, Deum ter Opt. M. peregrinis in locis quam maximam de ipſo habiturum curam; Noverat quoq; ubiq; locorum non fruges, ſed laborem & ſudorem conſumere natum, ſemper ali: pro ut ipſe ad quintum uſq; annum in *Hildesheim* largiſſimè fuit ſuſtentatus! Tandem Anno 1665. Parentibus id jubentibus, Wittenbergensium Academiam petiit, ubi ſeſe totum ſtudiis macipavit, atq; Collegia tam Theologica quàm Philoſophica, Excellentiſſimorum DN. Profeſſorum auſpiciis, indicata abſolvit; præeuntibus

euatibus scilicet Viris Rev. & Ampliss, DN. ABRAHAMO
CALOVIO, Theologiae Primario D. DN. JOHANNE
MEISNERO, Theol. D. & P. DN. JOHANNE AN-
DREA Quenstedten / Theol. P. DN. itidem JOHAN-
NE Deutschmann / Theol. P. & DN. AEGIDIO Strau-
fen / D. & P. P. Ut vero eruditionis suae specimen aliquod
ederet in lucem; Anno 1666. 13. Martii sub praesidio M.
MICHELIS WALTHERI tunc temporis Philosophiae
Adjuncti, nunc autem Mathematicarum superiorum P. P.
Disputationem publicam ex Pneumaticis, de natura
& Constitutione Disciplinae Pneumaticae, habuit; ac in-
super saepius publice opponendo insignem reportavit
gloriam. Contigit autem ut beatus noster MEIERUS li-
teris quibusdam a DIE TERICO Besten Quaest. Svecori-
sollicitaretur ad iter domum repetendum, quo filium su-
um politicissimum JOHANNEM Besten / (quem ante-
hac non abs singulari in studiis profectu informarat)
informationi ulteriori Dn. Magistri p. m. demandaret.
Annuit hisce petitis noster pie defunctus, atque Anno
1666. mense Julio Wittebergam discessit; finitimas infi-
mum regiones perlustrando, attigit Verdensium distri-
ctum; unde dictum illum Juvenem JOHANNEM
Besten / secum Rostochium duxit Anno 1666. die 6.
Octob. Verum enim vero necdum laborum finis atque
scopus subsistere poterat; curriculum vitae & studio-
rum necdum absolutum; proinde usus adhuc infor-
matione DN. Professorum sub praesidio Celeberrimi
DN.

DN. D. AUGUSTI VARENI, Anno 1667. die 16. Maii
Disputationem quandam Theologicam in se suscepit;
atq; deinceps ut plurimum usus informatione omni
honoris cultu prosequendi D. VARENI cum in Theo-
logicis, tum in Hebraicis, Anno autem illo 1667. honori
& famæ Nostri pie defuncti optime cupiente die 19.
Novemb. consensu totius Facult. Philosophicæ Rosto-
chiensis, Magisterii titulum, in studiorum antehac edi-
torum commendationem, solenniter est adeptus.
Quod ipsum tam fervidum eum reddidit, ut collegiis
inde privatim habitis, & Disputationem quandam Philo-
sophicâ de Anima non ita pridem publicâ de Cathedrâ
defenderet. Sed qualis demum studiorum suorum
exitus? Morbus & mors. Invaserat namq; eum vel ipso
non opinante virium quidam languor, ægritudinem
quandam Hypochondriacam minitans, quem etiam
periculosus insecutus est morborum occursum, Catar-
rhos quam maximè suffocativos inferens. Hic quan-
tumvis nihil singulari Excellentiss. DN. D. BACMEI-
STERI industria intentatum, quod sistendis defluxi-
bus istis prodesset, relinqueretur; ipse tamen curandæ
animæ magis sollicitus, cælesti epulo die 4. Octob. ad-
ministrante illud Plurimum Rever. Viro JOACHIMO
LINDEMANNO Archidiacono Mariano Vigilantiss.
animam refecit, ac deinceps omnium sentiens virium
defectum divinæ voluntati sese committens, fatalem
expectavit terminum, qui die sequenti s. circa 6. mar-
tinam,

tinam, instans, mortalitate eum exemit, & ad æternas cœli delicias placidissimè dimisit. *Hactenus piè defuncti, hismet ipsos, quibus manibus insinuata est nostris (neg, n. quinquã sedit mut are) contexta verbi historia* Nos parentũ primorũ impensè vicem dolèmus; ut qui vitæ non minutum subsidium suæ; senectæq; si qua fuisset, fidentissimum tibicinem, magnam deniq; rerum suarum spem amiserint. Cum ipsomet cetero qui sic latis bellè actum est. Enimverò isti rerum humanarum turbines, & ille fortunæ lusus, quem nimis pertinaciter cum plerisque mortalium ludit, faciunt, uti non malè cum his actum videarur, qui se tempestivè subtrahere negociis hominum, atq; exire de vitâ istâ penitus possint. Sed id argumentum alibi prolixius pertractare meminimus. Nunc saltem, quia hodiè **FUNCTO** parabuntur exequiæ, **CIVES** nostros **ACADEMICOS**, uti frequentes in funere compareant, seriò seduloq; monemus. Debetur id genus officii atq; benivolentiæ ipsi efferendo, ceu ordinis nostri **VIRO**; publico honorum gradu insigni, literisq; probè exculro; deberur ipsis etiam parentibus, qui hâc ratione dolorem quodammodò suum mitigabunt, bellèq; vicissim de nobis merendi nullam temerè præterlabi occasionem.

patientur.

P.P. sub sigillo Rectoratus, ipso **DIONYSII**

dic, s. e. 9. Octobr. 1668.

Convenietur in Æde MARIANA, horâ I. pomerid.

DN. D. AUGUSTI VARENII,
Disputationem quandam Theo-
atq; deinceps ut plurimum usu
honoris cultu prosequendi D. V.
logicis, tum in Hebraicis. Anno au-
& famæ Nostri pie defuncti op-
Novemb. consensu totius Facultatis
chiensis, Magisterii titulum, in stu-
torum commendationem, sol-
Quod ipsum tam fervidum eum
inde privatim habitis, & Disputati-
sophicâ de Anima non ita pridem
defenderet. Sed qualis de eum
exitus? Morbus & mors. Invaserunt
non opinante virium quidam la-
quandam Hypochondriacam non
periculosus insecutus est morborum
rhos quam maximè suffocativos
tumvis nihil singulari Excellentiss-
STERI industria intentatum, quibus
istis prodesse, relinqueretur;
animæ magis sollicitus, cælesti
ministrante illud Plurimum Reve-
LINDEMANNO Archidiacono
animam refecit, ac deinceps om-
defectum divinæ voluntati sese co-
expectavit terminum, qui die sequenti

die 16. Maii
se suscepit;
tione omni-
um in Theo-
567. honori-
ente die 19.
hicæ Rostoc-
ntehac edi-
adeptus.
ut collegiis
ndam Philo-
e Cathedrâ
n suorum.
um vel ipso
gritudinem
quem etiam
sus, Catar-
Hic quan-
BACMEI-
dis defluxi-
n curandæ
Octob. ad-
DACHIMO
Vigilantiss-
ens virium
fatalem
ca 6. mar-
tinam,

